

Arbetslöshetsförsäkringen

Sammanfattning

I betänkandet behandlar arbetsmarknadsutskottet regeringens skrivelse 2013/14:252 Riksrevisionens rapport om effekter av förändrade regler för deltidsarbetslösa och en motion som väckts med anledning av skrivelsen. I betänkandet behandlas även åtta motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2014 om bl.a. en allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, ersättningsnivåer i försäkringen och sökområdet för lämpligt arbete.

Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden, i huvudsak med hänvisning till regeringens beredning av den parlamentariska socialförsäkringsutredningens slutbetänkande Mer trygghet och bättre försäkring (SOU 2015:21). Utskottet anser att riksdagen bör lägga regeringens skrivelse 2013/14:252 till handlingarna.

I betänkandet finns fyra reservationer och fyra särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Utskottets överväganden	6
Parlamentariska socialförsäkringsutredningen	6
Villkoren för deltidsarbetslösa	6
En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring	10
Arbetslöshetsförsäkringens administration	12
Uppdragstagare i arbetslöshetsförsäkringen	14
Kvalifikationsvillkoren i arbetslöshetsförsäkringen	15
Sökområdet för lämpligt arbete	16
Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen	18
Reservationer	20
1. Villkoren för deltidsarbetslösa, punkt 1 – motiveringen (V)	20
2. En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (SD)	20
3. Arbetslöshetsförsäkringens administration, punkt 3 (SD)	21
4. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen, punkt 7 – motiveringen (M, C)	22
Särskilda yttranden	23
1. En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (FP)	23
2. En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (KD)	23
3. Sökområdet för lämpligt arbete, punkt 6 (SD)	23
4. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen, punkt 7 (KD)	24
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	25
Skrivelsen	25
Följdmotionen	25
Motioner från allmänna motionstiden 2014/15	25

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Villkoren för deltidarbetslösa

Riksdagen avslår motion
2014/15:41 av Sven-Olof Sällström (SD) och
lägger skrivelse 2013/14:252 till handlingarna.

Reservation 1 (V) – motiveringen

2. En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring

Riksdagen avslår motionerna
2014/15:92 av Edward Riedl (M),
2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (KD) yrkande 8 i denna del och
2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 9.

Reservation 2 (SD)

3. Arbetslöshetsförsäkringens administration

Riksdagen avslår motion
2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 10.

Reservation 3 (SD)

4. Uppdragstagare i arbetslöshetsförsäkringen

Riksdagen avslår motion
2014/15:1802 av Solveig Zander och Anders Åkesson (C) yrkande 2.

5. Kvalifikationsvillkoren i arbetslöshetsförsäkringen

Riksdagen avslår motion
2014/15:2176 av Roza Güclü Hedin m.fl. (S) yrkande 2.

6. Sökområdet för lämpligt arbete

Riksdagen avslår motion
2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 6.

7. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen

Riksdagen avslår motionerna
2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (KD) yrkande 8 i denna del och
2014/15:2171 av Veronica Lindholm och Katarina Köhler (S) yrkande
2.

Reservation 4 (M, C) – motiveringen

Stockholm den 9 april 2015

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Raimo Pärssinen

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Raimo Pärssinen (S), Elisabeth Svantesson (M), Annelie Karlsson (S), Ann-Christin Ahlberg (S), Sven-Olof Sällström (SD), Hanif Bali (M), Patrik Björck (S), Marco Venegas (MP), Christian Holm (M), Fredrik Malm (FP), Désirée Pethrus (KD), Helén Pettersson i Umeå (S), Magnus Manhammar (S), Magnus Persson (SD), Christina Høj Larsen (V), Fredrik Christensson (C) och Fredrik Schulte (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta ärende behandlas regeringens skrivelse 2013/14:252 Riksrevisionens rapport om effekter av förändrade regler för deltidsarbetslösa och en motion (SD) som väckts med anledning av skrivelsen. Den 25 mars 2014 överlämnade riksdagen Riksrevisionens granskningsrapport Effekter av förändrade regler för deltidsarbetslösa (RiR 2014:5) till regeringen. Riksrevisor Claes Norgren föredrog rapporten på utskottets sammanträde den 27 mars 2014. Den 11 september 2014 överlämnade regeringen skrivelse 2013/14:252 till riksdagen.

I ärendet behandlas även åtta motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2014.

I anslutning till beredningen av ärendet har utskottet vid sitt sammanträde den 10 mars 2015 fått information av den parlamentariska socialförsäkringsutredningen genom dess ordförande Gunnar Axén.

En förteckning över förslagen finns i bilagan.

Utskottets överväganden

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Den 29 april 2010 beslutade regeringen om direktiv som gav en parlamentariskt sammansatt kommitté (S 2010:04) i uppdrag att se över de allmänna försäkringarna vid sjukdom och arbetslöshet (dir. 2010:48). Kommittén antog namnet Parlamentariska socialförsäkringsutredningen (i det nedanstående används även beteckningen kommittén).

Den 13 september 2012 beslutade regeringen om ett tilläggsdirektiv (dir. 2012:90) enligt vilket kommittén bl.a. fick i uppdrag att se över den nuvarande deltidbegränsningen i arbetslöshetsförsäkringen, utreda möjligheten för sökande att begränsa sitt sökområde geografiskt och yrkesmässigt (den s.k. 100-dagarsregeln) och utreda ersättningsreglerna för uppdragstagare.

Den 2 mars 2015 överlämnade kommittén slutbetänkandet Mer trygghet och bättre försäkring (SOU 2015:21) till regeringen. Uppdraget var därmed avslutat. Det bör uppmärksammas att i betänkandet lämnar kommittén förslag som stöds av en majoritet i kommittén. I vissa delar gör kommittén en bedömning som anger den fortsatta inriktning av reformarbetet som en majoritet i kommittén ställer sig bakom utan att ta ställning till alla detaljer.

Villkoren för deltidarbetslösa

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om den s.k. deltidbegränsningen och lägger regeringens skrivelse till handlingarna.

Jämför reservation 1 (V) – motiveringen.

Bakgrund

Införandet av deltidbegränsningen

I budgetpropositionen för 2008 aviserade den dåvarande regeringen att den avsåg att begränsa möjligheten till arbetslöshetsersättning vid deltidarbetslöshet. Enligt regeringen skulle antalet ersättningsdagar jämsides med deltidarbete begränsas från tidigare 300 till 75 dagar (prop. 2007/08:1, utg.omr. 13).

Som skäl för ändringen angav regeringen bl.a. att en sådan begränsning skulle medföra ökade drivkrafter för deltidarbetslösa att ta ett heltidsarbete. Förslaget syftade även till att förmå arbetsgivarna att i större utsträckning erbjuda en heltidsanställning till befintliga deltidanställda. Ändringen

beräknades minska utgifterna i arbetslöshetsförsäkringen, totalt med drygt 8 miljarder kronor under treårsperioden 2008–2010.

Genom ändringar i förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring började den begränsade möjligheten till arbetslöshetsersättning vid deltidarbetslöshet att gälla den 7 april 2008.

Riksdagens tillkännagivande

Arbetsmarknadsutskottet konstaterade i maj 2011 att den begränsning i arbetslöshetsförsäkringen som gällt sedan 2008 medförde en orimlig valsituation efter 75 dagar när det inte betalas ut någon ersättning (bet. 2010/11:AU9). Valet stod då enligt utskottet mellan att avstå från en stor del av sin försörjning eller att tacka nej till ett arbete och bli arbetslös på heltid.

Vidare delade utskottet de bedömningar som gjordes i Långtidsutredningens huvudrapport om att det troligen finns ”välfärdsvinster kopplade till en längre ersättningsperiod för deltidarbetslösa än vad som är fallet i dag. Sannolikt lönar det sig för lite för de heltidarbetslösa att ta ett deltidsarbete i nuläget” (SOU 2011:11 s. 180).

Mot denna bakgrund föreslog utskottet att riksdagen som sin mening skulle ge regeringen till känna att den skulle se över försäkringens regelverk så att det inte diskriminerar deltidarbetslösa (2010/11:AU9 s. 24). Riksdagen beslutade enligt utskottets förslag (rskr. 2010/11:279).

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén har genom ett tilläggsdirektiv haft i uppdrag att göra en översyn av den nuvarande deltidsbegränsningen i arbetslöshetsförsäkringen (dir. 2012:90).

Kommittén föreslår att dagens deltidsbegränsning ersätts med en begränsning som innebär att till en person som utför eller deklarerar deltidsarbete lämnas ersättning under sammanlagt längst 60 veckor för varje ersättningsperiod (SOU 2015:21 s. 868).

Som skäl till förslaget anges bl.a. att utformningen av dagens begränsning har lett till för kort omställningstid för dem som arbetar i liten omfattning. Den begränsning som föreslås innebär bl.a. att omställningstiden blir lika lång för samtliga deltidarbetslösa oavsett deltidsarbetets omfattning.

Riksrevisionens granskning

Som motiv till sin granskning Effekter av förändrade regler för deltidarbetslösa (RiR 2014:5) anger Riksrevisionen att det inte är självklart vilka effekter som kan förväntas av den begränsning i arbetslöshetsförsäkringen för deltidarbetslösa som funnits sedan april 2008. Enligt myndigheten har reformen ”inte utvärderats utan endast följts upp i viss omfattning”.

Med utgångspunkt i de motiv till ändrade regler som angavs av regeringen och riksdagen har Riksrevisionen därför granskat dels om reformen varit effektiv i den bemärkelsen att den har lett till en ökad övergång till

heltidsarbete för deltidsarbetslösa, dels om den förväntade utgiftsminskningen har infriats.

Granskningens resultat ger vid handen att intentionerna med ändringen av villkoren i arbetslöshetsförsäkringen för deltidsarbetslösa till viss del har infriats. Granskningen visar att för gruppen som helhet har övergången till heltidssysselsättning ökat efter reformen. Samtidigt slår myndigheten fast att gruppen deltidsarbetslösa är heterogen och att ändringen har fått negativa konsekvenser för de med kortare deltider (de som arbetar mindre än 2,5 dagar i veckan). Inom denna grupp har övergången till heltidsarbetslöshet ökat, dvs. tvärtemot de intentioner som angavs när begränsningen infördes.

Vidare drar Riksrevisionen slutsatsen att den beräknade utgiftsminskningen endast delvis har realiserats. En utgiftsminskning om ca 6 miljarder kronor har visserligen uppnåtts men det är ändå, konstaterar myndigheten, betydligt mindre än regeringens beräkningar inför reformen. Denna avvikelse, som uppgår till ca 25 procent och motsvarar 2 miljarder kronor, borde dessutom fortlöpande ha återrapporterats till riksdagen.

Riksrevisionen konstaterar att reformen inte har utvärderats, även om riksdagens tillkännagivande i juni 2011 resulterade i att regeringen i september 2012 gav Socialförsäkringsutredningen i uppdrag att göra en översyn av reformen. Utredningen skulle enligt direktivet vara färdig 2015, dvs. ungefär sju år efter reformens införande. Riksrevisionen anser att detta är alldeles för lång tid, inte minst eftersom effekterna inför reformen bedömdes som osäkra.

Mot bakgrund av granskningens resultat rekommenderar Riksrevisionen att regeringen

- utvärderar effekter av beslutade arbetsmarknadsreformer gällande både sysselsättningseffekter och utgiftsminskningar, särskilt när beräkningsunderlagen är osäkra
- fortlöpande informerar riksdagen om avvikelser från tidigare beräkningar i statsbudgeten
- ger Arbetsförmedlingen i uppdrag att anpassa insatser för deltidsarbetslösa, särskilt för arbetssökande med korta deltider.

Skrivelsen

I skrivelse 2013/14:252 Riksrevisionens rapport om effekter av förändrade regler för deltidsarbetslösa, delar den dåvarande regeringen vissa av Riksrevisionens bedömningar, bl.a. att effekter av större arbetsmarknadsreformer bör utvärderas. Regeringen anför vidare att den avser att invänta slutbetänkandet från den parlamentariska socialförsäkringsutredningen innan några eventuella åtgärder vidtas när det gäller deltidsbegränsningen i arbetslöshetsförsäkringen. I övrigt anför regeringen att den inte har för avsikt att vidta några åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser. Regeringen anser därmed att granskningsrapporten är slutbehandlad.

Motionen

I motion 2014/15:41 anför Sven-Olof Sällström (SD) att den tydligaste effekten av de ändrade reglerna för deltidsarbetslösa är de negativa konsekvenserna för de med kortare deltider. Eftersom ersättningsperioden på 75 dagar förbrukas så snabbt lönar det sig knappast för dessa personer att arbeta, varför motionären vill att den nuvarande begränsningsregeln ändras till 300 dagar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet kan inledningsvis konstatera att en begränsning av möjligheten att få ersättning vid deltidsarbetslöshet är nära kopplad till frågan om hur deltidsarbete ska värderas. Ska det uppmuntras eller i möjligaste mån undvikas? Ger deltidsanställningar större chanser till heltidsarbete eller riskerar de att bli en återvändsgränd? Enligt forskning på området är det rimligt att förvänta sig att korta perioder av deltidsarbete fungerar som en språngbräda till heltidssysselsättning (Cockx m.fl. 2013, Spector 2014).

För att undvika inläsningseffekter som i praktiken leder till att arbetslöshetsförsäkringen blir en deltidssubvention är det enligt den parlamentariska socialförsäkringsutredningen önskvärt att ha ett färre antal deltidsdagar jämfört med antalet heltidsdagar. Den gällande begränsningen har dock enligt kommittén lett till för kort omställningstid för dem som arbetar i liten omfattning. Utskottet delar denna bedömning och anser att ersättningen till de som arbetar mycket och de som arbetar lite bör harmoniseras

Kommittén föreslår att en person som deltidsarbetar ska få ersättning under sammanlagt längst 60 veckor för varje ersättningsperiod. Det innebär att omställningstiden blir lika lång för samtliga deltidsarbetslösa oavsett deltidsarbetets omfattning. Omställningstiden med deltidsarbete blir dessutom lika lång som omställningstiden för en person som är arbetslös på heltid, eftersom det motsvarar den tid det tar att förbruka 300 ersättningsdagar vid heltidsarbetslöshet.

Utskottet menar att kommitténs förslag är väl avvägt och rimligt, och avvaktar nu den kommande beredningen av kommitténs betänkande.

Vad gäller granskningsrapporten Effekter av förändrade regler för deltidsarbetslösa, delar utskottet i huvudsak Riksrevisionens bedömningar. Utskottet noterar att i sin skrivelse anför den dåvarande regeringen att den avser invänta den parlamentariska socialförsäkringsutredningens slutbetänkande innan den vidtar några åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser.

Med det anförda anser utskottet att riksdagen bör avslå motion 2014/15:41 (SD) och lägga regeringens skrivelse 2013/14:252 till handlingarna.

En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring.

Jämför reservation 2 (SD) och särskilda yttrandena 1 (FP) och 2 (KD).

Bakgrund

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén har i denna del bl.a. haft i uppdrag att utforma en försäkring vars inkomstrelaterade ersättning omfattar alla som förvärvsarbetar och uppfyller arbetsvillkoret. Utgångspunkten för arbetet har varit att den nuvarande formen med ett högsta belopp för ersättningen och en avtrappning av ersättningen under en ersättningsperiod ska bestå. Att införa en sådan obligatorisk försäkring fick enligt direktivet heller inte på ett allvarligt sätt öka tröskeleffekterna in på arbetsmarknaden eller leda till en överförsäkring av personer som har ett begränsat behov av försäkring av arbetsinkomster (dir. 2010:48).

Som ett argument för en obligatorisk försäkring brukar det anföras att eftersom alla arbetstagare är med och finansierar den största delen av försäkringen genom arbetsmarknadsavgiften bör alla också omfattas av ett standardskydd vid arbetslöshet. I fråga om den inkomstrelaterade ersättningen skulle ett obligatorium innebära att arbetstagare med både hög respektive låg risk för arbetslöshet är med och bidrar till den finansiering som arbetslöshetskassornas medlemmar nu står för. Nackdelarna med ett obligatorium är enligt kommittén att en sådan försäkring kan bli svår att administrera, att det är en dyr reform, att det kan bli komplicerat att hantera uppbörden och att grupper med låg eller ingen risk för arbetslöshet blir överförsäkrade.

Som ett alternativ till en obligatorisk försäkring ställs vanligen den s.k. Gent-modellen, vilken innebär att arbetslöshetskassor administrerar en i större eller mindre utsträckning offentligt finansierad arbetslöshetsförsäkring. Gent-modellen, dvs. den nuvarande ordningen, främjar en hög facklig organisationsgrad, vilket enligt kommittén bidrar till en väl fungerande arbetsmarknadsmodell som bl.a. medverkar till en väl fungerande lönebildning. Genom att staten har tagit ett allt större ansvar för arbetslöshetsförsäkringen har arbetslöshetskassorna utvecklats till att bli fristående organisationer, varför kopplingen till facklig organisationsgrad inte är lika tydlig som tidigare. Eftersom alla med skattepliktiga förvärvsinkomster är med och betalar till arbetslöshetsförsäkringen genom arbetsmarknadsavgiften, kan den till stor del ses som obligatorisk även när det gäller finansieringssidan.

På förmånssidan är det enligt kommittén inte lika tydligt. Rätt till ersättning enligt grundförsäkringen har sökande som uppfyller arbetsvillkoret och grundvillkoren i arbetslöshetsförsäkringen. I den meningen kan grundförsäkringen sägas vara allmän eller obligatorisk också på förmånssidan. Rätt till ersättning enligt den frivilliga inkomstbortfallsförsäkringen bygger dock på medlemskap i, eller anslutning till, en arbetslöshetskassa.

Kommittén uppmärksammar att en ökad grad av obligatorium inte på något väsentligt sätt skulle bidra till att minska det nuvarande problemet med försäkringsskyddet. Den växande andel arbetslösa som är oförsäkrade skulle inte minska eftersom rätten till ersättning beror inte på om försäkringen är frivillig eller obligatorisk utan på kvalifikationsvillkoren i försäkringen.

Kommittén gör sammantaget bedömningen att den nuvarande modellen för arbetslöshetsförsäkringen är ändamålsenlig och välfungerande. Den tudelade försäkringen i form av en grundförsäkring och en frivillig försäkring föreslås därför bestå (SOU 2015:21 s. 792).

Motionerna

Kristdemokraterna anför i partimotion 2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. att det finns stora nackdelar med att arbetslöshetsförsäkringen, till skillnad från andra trygghetsförsäkringar, inte är tillgänglig för alla och föreslår därför att den ska bli allmän och obligatorisk (yrkande 8 i denna del).

För att öka likvärdigheten över landet föreslår även Sverigedemokraterna i partimotion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. att arbetslöshetsförsäkringen görs obligatorisk (yrkande 9).

Ett yrkande om att regeringen bör se över möjligheten att införa en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring framförs också i motion 2014/15:92 av Edward Riedl (M).

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar, i likhet med den parlamentariska socialförsäkringsutredningen, att frågan om att införa en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring diskuterats vid återkommande tillfällen under de senaste hundra åren. Utskottet ställer sig bakom den nuvarande ordningen, den s.k. Gent-modellen, vilken främjar en hög facklig organisationsgrad, bidrar till en väl fungerande arbetsmarknadsmodell och medverkar till en väl fungerande lönebildning.

Vidare kan utskottet, liksom kommittén, konstatera att arbetslöshetsförsäkringen även i dess nuvarande form delvis är obligatorisk. Utskottet anser inte att en ökad grad av obligatorium på något väsentligt sätt skulle bidra till att minska nuvarande problem med försäkringsskyddet. Det är viktigt att framhålla att den stora och växande andel arbetslösa som är oförsäkrade inte skulle minska. Rätten till ersättning beror inte på om försäkringen är frivillig eller obligatorisk utan på kvalifikationsvillkoren i försäkringen. Utskottet delar alltså kommitténs bedömning att den nuvarande modellen – som består

av en grundförsäkring och en frivillig försäkring – i stora drag är ändamålsenlig och välfungerande, och därför bör bestå.

Med det ovan anförda och med hänvisning till den kommande beredningen av kommitténs betänkande, avstyrks motionerna 2014/15:1908 (KD) yrkande 8 i denna del, 2014/15:2812 (SD) yrkande 9 och 2014/15:92 (M).

Arbetslöshetsförsäkringens administration

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om administrationen av arbetslöshetsförsäringen.

Jämför reservation 3 (SD).

Bakgrund

Arbetslöshetskassorna

Arbetslöshetsersättningen hanteras och betalas ut av arbetslöshetskassorna. För närvarande finns det 28 självständiga arbetslöshetskassor. Som ett komplement till de traditionella arbetslöshetskassorna finns Alfabassan. Förutom att betala ut grund- och inkomstrelaterad ersättning till anslutna har Alfabassan enligt lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor också i uppdrag att betala ut grundersättning till dem som inte är medlemmar i någon arbetslöshetskassa.

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén har i sina överväganden om arbetslöshetsförsäkringens organisation haft i uppdrag att ta till vara fördelarna med dagens fristående arbetslöshetskassor med branschkunskap och en låg nivå av felaktiga utbetalningar. Kommittén har också prövat alternativa organisationsformer för en framtida, obligatorisk arbetslöshetsförsäkring (SOU 2015:21 s. 720).

Kommittén gör bl.a. bedömningen att den nuvarande administrationen av arbetslöshetsförsäringen fungerar väl. Det finns dock enligt kommittén anledning att ytterligare stärka arbetet med att motverka risker i arbetslöshetskassornas verksamhet och att förstärka regler som syftar till att säkra rättssäkerhet och likabehandling i arbetslöshetskassornas myndighetsutövning (SOU 2015:21 s. 794).

Kommittén anser vidare att det kan övervägas att en statlig myndighet i framtiden administrerar den allmänna grundförsäringen. Det bör då finnas möjlighet för den statliga myndigheten att genom avtal för en viss bestämd tid ge en arbetslöshetskassa i uppdrag att administrera den allmänna grundförsäringen för sina medlemmar. Till myndigheten kan knytas ett partssammansatt råd. Myndigheten kan även få i uppdrag att administrera aktivitetsstödet (SOU 2015:21 s. 871).

Motionen

I partimotion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) föreslås att den obligatoriska arbetslöshetsförsäkring som Sverigedemokraterna förespråkar ska administreras av en ny myndighet – en sammanslagning av Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan (yrkande 10). För den enskilde som genomgår en lång process från sjukskrivning tillbaka till arbetslivet innebär det delade ansvaret mellan dessa myndigheter en extra börda.

Utskottets ställningstagande

Utskottet kan, liksom kommittén, konstatera att frågan om administrationen av arbetslöshetsförsäkringen är nära kopplad till diskussionen om ett obligatorium. En vanlig utgångspunkt är att en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring administreras av en statlig myndighet. En frivillig försäkring av det slag som Gent-modellen representerar administreras av arbetslöshetskassor, som är privaträttsliga associationer. Det är dock inte omöjligt att tänka sig en obligatorisk försäkring som administreras av arbetslöshetskassor. Däremot är det svårare att föreställa sig en arbetslöshetsförsäkring av Gent-modell som administreras av en statlig myndighet. Kommittén anser att dagens modell för administrationen av arbetslöshetsförsäkringen är fungerar väl, vilket är en bedömning som utskottet delar. Utskottet anser därmed att arbetslöshetskassorna även framöver bör fylla en viktig funktion i administrationen av arbetslöshetsförsäkringen.

Utskottet kan vidare notera att den norska NAV-reform som det hänvisas till i motionen inte i alla delar har slagit väl ut. Det huvudsakliga motivet till sammanslagningen av myndigheterna för arbetsmarknadsfrågor samt socialtjänst och socialförsäkringsfrågor var att komma till rätta med problemet att medborgare slussas mellan myndigheter utan att få ändamålsenlig hjälp. Någon effekt av reformen i meningen ökad övergång till arbetsmarknaden – som var en av målsättningarna – har inte kunnat påvisas, tvärtom tyder vissa utvärderingar på ett negativt resultat (Fevang, Markussen och Røed 2014). Det kan även ifrågasättas om behovet av ”en dörr till förvaltningen”, som det ibland uttrycks, motiverar en reform av denna omfattning. Enligt de undersökningar som gjorts var endast 15 procent av besökarna på NAV-kontoren ”multi-service users”, dvs. sådana som hade ärenden till flera av de deltagande myndigheterna (Christensen och Læg Reid 2010).

Med det ovan anförda och med hänvisning till den kommande beredningen av kommitténs betänkande, avstyrks motion 2014/15:2812 (SD) yrkande 10.

Uppdragstagare i arbetslöshetsförsäkringen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om möjligheten till arbetslöshetsförsäkring för egenanställda.

Bakgrund

Riksdagens tillkännagivande

Arbetsmarknadsutskottet konstaterade i maj 2010 att frågan om uppdragstagares ställning i arbetslöshetsförsäkringen är komplicerad och svårbedömd. Det gällde enligt utskottet att komma fram till en rimlig avvägning i bedömningen av när uppdragstagaren ska ses som företagare respektive anställd enligt bestämmelserna i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Den analys som tidigare gjorts i betänkandet Trygghetssystemen för företagare (SOU 2008:89) var enligt utskottet inte tillräckligt djupgående.

Uppdragstagares ställning behövde därför tydliggöras, varför utskottet föreslog att riksdagen som sin mening skulle ge regeringen till känna att den borde återkomma till riksdagen i denna fråga (bet. 2009/10:AU13 s. 14). Riksdagen beslutade enligt utskottets förslag (rskr. 2009/10:275).

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén har i denna del haft i uppdrag att analysera uppdragstagares ställning i arbetslöshetsförsäkringen och föreslå en reglering som innebär att uppdragstagares ställning i arbetslöshetsförsäkringen blir tydlig (se tilläggsdirektiv 2012:90).

Kommittén gör bedömningen att det är tekniskt möjligt att införa en schablonregel för att tydliggöra hanteringen av uppdragstagare i arbetslöshetsförsäkringen. En sådan regel kan dock leda till oönskade drivkrafter. Oklarheterna i fråga om uppdragstagare bör därför enligt kommittén hanteras inom ramen för de förslag som läggs fram om en ökad likformighet i rättstillämpningen inom arbetslöshetsförsäkringen (SOU 2015:21 s. 964).

Motionen

Solveig Zander och Anders Åkesson (båda C) anför i motion 2014/15:1802 att anställningsformen egenanställning har en stor potential, inte minst för de som står långt från arbetsmarknaden. För att fler ska våga satsa på denna möjlighet föreslår motionärerna att regeringen ser över de egenanställdas möjlighet till arbetslöshetsförsäkring vid deltidsarbetslöshet (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

När det gäller uppdragstagares ställning i arbetslöshetsförsäkringen delar utskottet kommitténs bedömning att reglerna i detta avseende kan uppfattas som komplicerade och rymmande många tolkningsmöjligheter. Det förhållandet att försäkringen i många avseenden utgår från den fasta heltidsanställningen innebär att reglerna är mindre väl anpassade för andra anställningsformer. Det ökande antalet uppdragstagare, och på senare år egenanställda, späder enligt kommittén på dessa svårigheter.

Kommittén för ett balanserat och väl avvägt resonemang och finner slutligen att oklarheterna i fråga om uppdragstagare bör hanteras inom ramen för de förslag som läggs fram om en ökad likformighet i rättstillämpningen inom arbetslöshetsförsäkringen, bl.a. att en myndighet ska besluta om allmänna råd eller lämna besked i konkreta tolkningsfrågor efter ansökan av arbetslöshetskassor (tolkningsbesked).

Utskottet vill avvakta den kommande beredningen av kommitténs betänkande och avstyrker därmed motion 2014/15:1802 (C) yrkande 2.

Kvalifikationsvillkoren i arbetslöshetsförsäkringen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en icke diskriminerande arbetslöshetsförsäkring.

Bakgrund

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén anför att täckningsgraden i arbetslöshetsförsäkringen har sjunkit under den senaste 20-årsperioden och att det ökande antalet oförsäkrade och underförsäkrade arbetslösa är ett problem. Förutom att belastningen på det kommunala ekonomiska biståndet ökar, omfattas sökande som inte får statlig ersättning i mindre utsträckning av de styrmedel som reglerna i arbetslöshetsförsäkringen, aktivitetsstödet och den statliga arbetsmarknadspolitiken innebär. Detta kan enligt kommittén i sin tur bidra till att arbetslösa inte i tid eller i tillräcklig omfattning får stöd för att finna ett arbete, även om många kommuner arbetar aktivt med arbetsmarknadspolitiska åtgärder för dessa grupper.

Kommittén överväger flera alternativ för att öka täckningsgraden samtidigt som den framhåller att vinsten av att öppna arbetslöshetsförsäkringen så att fler arbetslösa blir berättigade till arbetslöshetsersättning måste vägas mot risken för att villkoren i försäkringen kan bli alltför generösa. Kommittén gör slutligen den bedömningen att sänkta kvalifikationskrav rent generellt, eller för särskilda grupper, skulle kunna övervägas (SOU 2015:21 s. 810).

Motionen

I motion 2014/15:2176 anför Roza Güclü Hedin m.fl. (S) att de hårda inträdesvillkoren för medlemskap i arbetslöshetsförsäkringen, i kombination med att de otrygga anställningsformerna ökat dramatiskt under de senaste åren, gör att unga drabbas särskilt hårt. Motionärerna föreslår därför att regeringen vidtar åtgärder för att åstadkomma en icke diskriminerande arbetslöshetsförsäkring (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Vem som ska kunna få ersättning från arbetslöshetsförsäkringen är enligt utskottet en grundläggande frågeställning. Utskottet anser, liksom kommittén, att det ökande antalet oförsäkrade och underförsäkrade arbetslösa är ett problem. Utskottet välkomnar därför att regeringen i budgetpropositionen för 2015 aviserat att försäkringen ska ses över i syfte att underlätta för fler att kvalificera sig för och ansluta sig till den.

Mot denna bakgrund, och i avvaktan på den kommande beredningen av kommitténs betänkande, finner utskottet inte anledning till att riksdagen nu bör ta något initiativ på området. Därmed avstyrks motion 2014/15:2176 (S) yrkande 2.

Sökområdet för lämpligt arbete

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om den s.k. 100-dagarsregeln. Jämför särskilt yttrande 3 (SD).

Bakgrund

100-dagarsregeln

Under perioden 2001–2007 fanns det i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF) en bestämmelse som innebar att under de första 100 ersättningsdagarna i en ersättningsperiod fick en sökande begränsa sig till att söka lämpliga arbeten inom sitt yrke och i sitt närområde, dvs. inom de yrken han eller hon hade erfarenhet av och kompetens för.

Riksdagens tillkännagivande

År 2011 tillkännagav riksdagen för regeringen som sin mening vad arbetsmarknadsutskottet anförut om att regeringen borde återkomma till riksdagen med lagförslag som ger arbetslösa rätt att begränsa sitt arbetssökande under de första 100 dagarna. Utskottet menade att sedan 100-dagarsregeln togs bort hade förutsättningarna för att söka efter ett lämpligt arbete som motsvarar den sökandes utbildningsnivå och kompetens blivit

sämre. Enligt utskottets mening måste regelverket vara utformat så att arbetslösa matchas till rätt jobb (bet. 2010/11:AU9, s. 20; rskr. 2010/11:279).

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén har haft i uppdrag att utreda möjligheten för sökande att begränsa sitt sökområde geografiskt och yrkesmässigt, den s.k. 100-dagarsregeln (se tilläggsdirektiv 2012:90).

Kommittén föreslår att 100-dagarsregeln återinförs i arbetslöshetsförsäkringen. Kommittén anser en sådan bestämmelse i ett inledande skede kan medverka till att den sökande då kan koncentrera sig fullt ut på att söka sådana arbeten inom pendlingsavstånd som bäst svarar mot deras kompetens (SOU 2015:21 s. 865).

Motionen

Sverigedemokraterna anser i partimotion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. att det nuvarande regelverket för sökområdet för lämpligt arbete medför att människor på ett olyckligt sätt tvingas bort från hembygden. Partiet föreslår därför att det under en period om 100 dagar ska vara möjligt att söka arbeten endast i sin hemregion och inom sitt kompetensområde, dvs. ett återinförande av den s.k. 100-dagarsregeln (yrkande 6).

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar att kommittén föreslår att den s.k. 100-dagarsregeln återinförs i arbetslöshetsförsäkringen. Utskottet delar de bedömningar som kommittén anför som skäl till förslaget. Det är viktigt anser utskottet att den som är arbetslös så snart som möjligt hittar ett nytt arbete. I vissa fall kan emellertid en bestämmelse om en möjlighet att begränsa sökområdet fungera som en trygghet och ett stöd i ett inledande skede, då den arbetssökande kan koncentrera sig på att söka sådana arbeten inom pendlingsavstånd som bäst svarar mot den egna kompetensen. Ett annat viktigt skäl för att återinföra 100-dagarsregeln är enligt utskottet att kraven på sökområde i ett inledningsskede blir tydligare och mera förutsägbara för den enskilde.

Utskottet vill avvakta den kommande beredningen av detta förslag och sätter sin tilltro till att regeringen därefter lägger fram ett förslag till riksdagen om att återinföra den s.k. 100-dagarsregeln. Motion 2014/15:2812 (SD) yrkande 6 avstyrks därmed.

Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en höjning av ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen.

Jämför reservation 4 (M, C) - motiveringen och särskilt yttrande 4 (KD).

Bakgrund

Parlamentariska socialförsäkringsutredningen

Kommittén gör bedömningen att ersättningen i grundförsäkringen på sikt bör motsvara halva ersättningsnivån i den frivilliga försäkringen. Taket i grundförsäkringen bör konstrueras så att den högsta nivån motsvarar det högsta grundbelopp som lämnas i dag. Grundförsäkringen bör inte ha något fastslaget golv (SOU 2015:21 s. 816).

Kommittén tar inte ställning till vilka taknivåer som ska gälla i arbetslöshetsförsäkringen, men anser dock att takets konstruktion bör beaktas när beslut om framtida ersättningsnivåer fattas (SOU 2015:21 s. 817).

Vidare menar kommittén att en framtida arbetslöshetsförsäkring bör indexeras. Principen för en framtida indexering av taket i arbetslöshetsförsäkringen bör vara densamma som i socialförsäkringen, men utgångsnivån kan vara olika i de båda försäkringarna (SOU 2015:21 s. 820).

Motionerna

Kristdemokraterna förespråkar i partimotion 2014/15:1908 av Göran Häggglund m.fl. att arbetslöshetsförsäkringen ska vara allmän och obligatorisk. I samband med en sådan reform föreslår partiet att taket i försäkringen höjs och indexregleras (yrkande 8 i denna del).

I motion 2014/15:2171 av Veronica Lindholm och Katarina Köhler (båda S) uppmärksammas regeringens aviserade höjning av taket i arbetslöshetsförsäkringen. Ambitionsnivån måste dock vara ännu högre anser motionärerna och föreslår en höjning med effekten att en större andel av löntagarna får en bättre ersättning från arbetslöshetsförsäkringen (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar kommitténs bedömningar om framtida höjningar av ersättningsnivån och om takets konstruktion.

Utskottet anser att nivåerna i försäkringen måste höjas och att inkomstbortfallsprincipen måste stärkas, både med tanke den på enskilde som blir arbetslös men också för att på samhällslevelig nivå behålla systemets legitimitet.

Utskottet noterar att regeringen i budgetpropositionen för 2015 aviserade att den högsta ersättningen vid arbetslöshet skulle höjas till 910 kronor de första 100 dagarna och till 760 kronor därefter. Vidare föreslogs det att grundbeloppet i försäkringen skulle höjas i två steg till 365 kronor per dag från den 1 januari 2016.

Den budget för staten som beslutades av riksdagen i december 2014 är baserad på de borgerliga partiernas förslag. Därmed har några av regeringens viktigaste arbetsmarknadspolitiska reformer blivit försenade, bl.a. höjningen av ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen. Utskottet utgår dock i från att regeringen kommer att verka för att reformprogrammet i dessa delar kommer att genomföras.

Med det ovan anförda och med hänvisning till den kommande beredningen av kommitténs betänkande avstyrks motionerna 2014/15:1908 (KD) yrkande 8 i denna del och 2014/15:2171 (S) yrkande 2.

Reservationer

1. Villkoren för deltidsarbetslösa, punkt 1 – motiveringen (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Ställningstagande

Riksdagens tillkännagivande var en stark signal om att arbetslöshetsförsäkringen inte bör vara utformad så att deltidsarbetslösa diskrimineras. Den parlamentariska socialförsäkringsutredningen bedömer att möjligheten att få arbetslöshetsersättning jämsides med ett deltidsarbete bör vara begränsad. Enligt kommittén bör begränsningen utformas så att ett 60 veckor med deltidsarbete medges inom varje ersättningsperiod.

Kommitténs förslag innebär visserligen en förbättring jämfört med dagens regler, men det löser inte de problem som är kopplade till deltidsbegränsningen. Det måste noteras att de ganska begränsade statsfinansiella effekter som dagens regler för deltidsarbetslösa har fått döljer det faktum att det råder en asymmetri i hur individer drabbas. Den som har möjlighet att gå från deltidsarbete till heltid upplever en förbättring. Men den som tvingas lämna ett deltidsarbete och börja stämpla på heltid drabbas mycket hårt. Deltidsarbetslöshet är samtidigt ett strukturellt problem. Inom kvinnodominerade branscher med låg lön är det vanligt att arbetsgivare organiserar arbetet utifrån deltidstjänster och tillfälliga anställningar i form av timvikariat. På en sådan arbetsmarknad får deltidsbegränsningen allvarliga följder för personer som redan befinner sig i en utsatt position.

Det är inte en idealisk lösning att arbetslöshetsförsäkringen delvis subventionerar arbetsgivares ovilja att inrätta fasta heltidstjänster. Ett bättre förslag hade varit en förstärkt lagstadgad rätt till heltid för att minimera risken för deltidsarbetslöshet. Det finns även åtgärder som måste vidtas från arbetsgivarhåll inom den kommunala sektorn. Men så länge situationen ser ut som den gör bör deltidsarbetslösa ha samma rätt som heltidsarbetslösa att få ersättning från arbetslöshetsförsäkringen för den tid de kan, men inte får, arbeta.

För att leva upp till riksdagens tillkännagivande bör därför 75-dagarsbegränsningen tas bort och regeringen tillsätta en särskild utredning med uppdrag att ta fram en bättre fungerande deltidsbegränsning.

Med det ovan anförda avstyrks motion 2014/15:41 (SD) och föreslås att regeringens skrivelse 2013/14:252 läggs till handlingarna.

2. En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (SD)

av Sven-Olof Sällström (SD) och Magnus Persson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 9 och bifaller delvis motionerna 2014/15:92 av Edward Riedl (M) och 2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (KD) yrkande 8 i denna del.

Ställningstagande

Sverigedemokraterna anser att arbetslöshetsförsäkringen, dvs. grundtryggheten på arbetsmarknaden för den som förlorar sitt arbete, bör vara obligatorisk och självklart utgöra en del av socialförsäkringssystemen. Försäkringens kvalifikationsvillkor bör dock behållas.

Regeringen bör återkomma med förslag om att införa en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna. Motion 2014/15:2812 (SD) yrkande 9 tillstyrks. Motionerna 2014/15:1908 (KD) yrkande 8 i denna del och 2014/15:92 (M) tillstyrks delvis.

3. Arbetslöshetsförsäkringens administration, punkt 3 (SD)

av Sven-Olof Sällström (SD) och Magnus Persson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 10.

Ställningstagande

Den obligatoriska arbetslöshetsförsäkring som vi förespråkar bör på sikt administreras av en ny myndighet - en sammanslagning av Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan. Som det fungerar i dag när människor genomgår en längre process från att vara sjukskrivna till att ingå i arbetskraften är det inte ovanligt att de slussas mellan ansvariga myndigheter flera gånger. Sverigedemokraternas grundläggande fokus är att göra det möjligt för människor att återgå till arbetsmarknaden, oavsett om det är från sjukdom eller från arbetslöshet. I Norge slogs motvarigheterna till Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen samman 2006 till en enda myndighet, NAV, i syfte att fler sjukskrivna och arbetslösa skulle få tillträde till arbetsmarknaden.

Regeringen bör utreda möjligheterna till en myndighetssammanslagning i enlighet med vad som beskrivs ovan. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna. Motion 2014/15:2812 (SD) yrkande 10 tillstyrks.

4. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen, punkt 7 – motiveringen (M, C)

av Elisabeth Svantesson (M), Hanif Bali (M), Christian Holm (M), Fredrik Christensson (C) och Fredrik Schulte (M).

Ställningstagande

Den parlamentariska socialförsäkringsutredningen har bl.a. haft i uppdrag att utforma en arbetslöshetsförsäkring som ska ge god ekonomisk trygghet, utformas så att arbetslinjen understöds och att den ska vara en omställningsförsäkring. Kommitténs slutbetänkande ska nu remissbehandlas och därefter beredas inom Regeringskansliet.

Arbetsmarknadspolitikens mål är att insatserna ska bidra till en väl fungerande arbetsmarknad. Att arbetslöshetsförsäkringen fungerar som en omställningsförsäkring är en central del i detta. En väl utformad försäkring som är generös vid kortvarig arbetslöshet kan öka flexibiliteten genom att människor blir trygga och vågar pröva nya arbeten. En alltför generös försäkring kan däremot göra att de ekonomiska drivkrafterna att bryta arbetslösheten blir för svaga.

Regeringen har aviserat att den avser att höja ersättningen i arbetslöshetsförsäkringen och finansiera detta genom höjda skatter på jobb och företagande. Det kommer att leda till färre arbetstillfällen och ett ökat utanförskap. Med över 400 000 arbetslösa i Sverige är detta fel väg att gå.

Med det anförda och med hänvisning till den kommande beredningen av kommitténs betänkande avstyrks motionerna 2014/15:1908 (KD) yrkande 8 i denna del och 2014/15:2171 (S) yrkande 2.

Särskilda yttranden

1. **En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (FP)**

Fredrik Malm (FP) anför:

I flera motioner framförs förslag om att införa en allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring. Folkpartiet har inte motionerat i ärendet med hänvisning till att frågan under den allmänna motionstiden ännu behandlades i den parlamentariska socialförsäkringsutredningen. Kommittén har nu lämnat sitt slutbetänkande och jag kan konstatera att enighet om en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring inte har kunnat nås. Det är olyckligt av flera skäl, inte minst då en, som utredningen visar, inte oväsentlig del av de arbetslösa står utanför den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen.

I motionerna förs olika resonemang med sikte på en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring och argumenten skiljer sig på olika sätt från Folkpartiets linje. Jag har därför valt att inte reservera mig till förmån för något av dessa yrkanden. Folkpartiet kommer dock i andra sammanhang att lyfta behovet av en fullt ut allmän och obligatorisk inkomstrelaterad arbetslöshetsförsäkring i statlig regi som kan erbjuda ett relativt gott inkomstskydd för en större del av arbetskraften.

2. **En allmän och obligatorisk arbetslöshetsförsäkring, punkt 2 (KD)**

Désirée Pethrus (KD) anför:

I partimotion 2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (yrkande 8 i denna del) föreslår Kristdemokraterna att arbetslöshetsförsäkringen, precis som andra trygghetsförsäkringar, ska bli allmän och obligatorisk. Jag står fast vid de principer som redovisas i Kristdemokraternas motion men har valt att inte reservera mig till förmån för yrkandet av följande skäl.

Den parlamentariska socialförsäkringsutredningen har bl.a. haft i uppdrag att utforma en försäkring vars inkomstrelaterade ersättning omfattar alla som förvärvsarbetar och uppfyller arbetsvillkoret. Kommittén har nyligen lämnat sitt slutbetänkande och jag vill avvakta resultatet av det remissförfarande och den beredning som väntar. Kristdemokraterna kommer därefter att återkomma till frågan i ett lämpligt sammanhang.

3. **Sökområdet för lämpligt arbete, punkt 6 (SD)**

Sven-Olof Sällström (SD) och Magnus Persson (SD) anför:

I partimotion 2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (yrkande 6) föreslår Sverigedemokraterna att det under en period om 100 dagar ska vara möjligt

att söka arbeten endast i sin hemregion och inom sitt kompetensområde, dvs. ett återinförande av den s.k. 100-dagarsregeln. Även den parlamentariska socialförsäkringsutredningen föreslår i sitt slutbetänkande att 100-dagarsregeln ska återinföras. Vi har valt att inte reservera oss till förmån för motionsyrkandet eftersom vi förutsätter att regeringen snarast vidtar erforderliga åtgärder för att återinföra den s.k. 100-dagarsregeln.

4. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen, punkt 7 (KD)

Désirée Pethrus (KD) anför:

I partimotion 2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (yrkande 8 i denna del) föreslår Kristdemokraterna att taket i arbetslöshetsförsäkringen höjs och indexregleras. Jag står fast vid de principer som redovisas i Kristdemokraternas motion men har valt att inte reservera mig till förmån för yrkandet av följande skäl.

Den parlamentariska socialförsäkringsutredningen har bl.a. haft i uppdrag att utforma en försäkring vars inkomstrelaterade ersättning omfattar alla som förvärvsarbetar och uppfyller arbetsvillkoret. I sitt slutbetänkande gör kommittén bedömningen att en framtida arbetslöshetsförsäkring bör indexeras. Jag vill avvakta resultatet av det remissförfarande och den beredning av kommitténs betänkande som väntar. Kristdemokraterna kommer därefter att återkomma till frågan i ett lämpligt sammanhang.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2013/14:252 Riksrevisionens rapport om effekter av förändrade regler för deltidarbetslösa.

Följdmotionen

2014/15:41 av Sven-Olof Sällström (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utöka rätten till arbetslöshetskassa för deltidarbetslösa från dagens 75 dagar till 300 dagar.

Motioner från allmänna motionstiden 2014/15

2014/15:92 av Edward Riedl (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring.

2014/15:1802 av Solveig Zander och Anders Åkesson (C):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra en översyn av regelverket kring egenanställdas möjlighet till a-kassa vid deltidarbetslöshet.

2014/15:1908 av Göran Hägglund m.fl. (KD):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ökad trygghet vid arbetslöshet.

2014/15:2171 av Veronica Lindholm och Katarina Köhler (S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att höja taket i a-kassan.

2014/15:2176 av Roza Güclü Hedin m.fl. (S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en icke-diskriminerande a-kassa.

2014/15:2812 av Mattias Karlsson m.fl. (SD):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en 100-dagarsregel i a-kassan.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra a-kassan obligatorisk.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sammanslagning av myndigheter.